

položka v celé své výši v rozpočtu pro 1925 se ponechává, a st-li bude volno své právní stanovisko uplatnit, až slíbené rozhodnutí bude vydáno. Poněvadž tu tedy ohledně položky 2. není ještě žádného rozhodnutí po rozumu § 2 zák. o ss, které by nss mohl přezkoumat, proti tomu pak, že žal. úřad rozhodnutí ohledně položky 2. odložil na dobu pozdější, stížnost žádné námítky neformuluje, bylo v tomto bodu stížnost odmítnouti jako nepřipustnou.

Č. 6003.

Státní zaměstnanci: * Doba započtená státnímu zaměstnanci na základě zák. č. 222/20 a nař. č. 666/20 není totožná se služební dobou, rozhodnou pro výměru odbytného ve smyslu § 9 zák. č. 288/24.

(Nález ze dne 27. října 1926 č. 21.153.)

V ě c: Josef B. v G. proti ministru s plnou mocí pro správu Slovenska o výměru odbytného.

V ý r o k: Stížnost se zamítá jako bezdůvodná.

D ů v o d y: Dle dekretu ministra pro Slov. z 12. února 1921 jmenoval ministr vnitra st-le na základě zák. z 22. března 1920 č. 211 Sb. výnosem ze 4. února 1921 za adm. státního úředníka v systemisovaném stavu okolních a obecních notářů na Slov. s platností od 1. srpna 1920

Dekretem min. pro Slov. z 19. září 1922 byla st-li započítána do postupu na základě zák. č. 222/20 doba: — — 9 měs., 10 dní, a vzhledem k tomu zařaděn dnem 1. ledna 1921 do požitků XI. hodn. tř. 1. stupně a dnem 21. února 1922 do požitků 2. stupně XI. hodn. tř.

Podáním z 24. března 1925 žádal st-l, aby byl přeložen do trvalé výslužby na základě § 9 zák. č. 286/1924. Na tuto žádost byl st-l na základě zmocnění uděleného min. vnitra dekretem min. pro Slov. dán dnem doručení toh. dekretu podle § 9 zák. č. 286/24 do trvalé výslužby a vyměřeno mu v důsledku započitatelné služební doby pro výměru odpočívých požitků k poslednímu dni měsíce května 1925 v trvání pěti roků, tří měsíců, 17 dní odbytné jednou pro vždy ve výšce pětinasobku jednoměsíčního příjmu vyplacených stálých požitků, které činí měsíčně úhrnem 854 K 40 h, t. j. odbytné ve výšce 4.272 K.

Toto rozhodnutí napadá st-l namítaje, že mu bylo do 31. prosince 1920 započítáno státní služební doby úhrnem 1 rok, 10 měsíců, 10 dní. Od toho času byl stále jako notář ve státní službě až do konce května 1925, takže dohromady činí jeho služ. doba 6 roků, 3 měsíce a 10 dní, než přes to započítala se mu napadeným rozhodnutím jen pětiroční doba a nikoli výše uvedený čas skutečně ztrácený ve státní službě.

Rozhoduje o této stížnosti, uvážil nss toto:

Mezi stranami není sporu o tom, že právní normou pro řešení tohoto sporu jest ustanovení § 9 zák. č. 286/1924. Spor je jenom o započitatelnou služ. dobu, na jejímž základě se má odbytné vyměřiti. Kdežto žal. úřad započítává st-li pro výměru odbytného, jak vysvítá z číslice započítané služ. doby 5 roků, 3 měsíců, 17 dní, toliko služ. dobu 5 mě-

síců, 17 dní. kterou ztrávil jako notář v obecní službě od 14. února 1920 do 31. července 1920 a dobu notářskou ve státní službě od 1. srpna 1920 do 31. května 1925 v trvání 4 roků, 10 měsíců, úhrnem tedy 5 roků, 3 měsíce, 17 dní, tvrdí naproti tomu st-l, že vzhledem k okolnosti, že mu byla dřívějším dekretem započtena i služba notářského praktika v obecní službě 5 měsíců, kdy byl posluchačem notářského naukoběhu, má nárok na započtení této doby 10 měsíců, 23 dní i pro výměru odbytného.

Započitatelnou služ. dobou ve smyslu zák. č. 286/1924 jest dle § 23 rozuměti dobu započitatelnou pro výměru odpočivných požitků. Dekretem, jehož se st-l dovolává, byla st-li služ. doba započítána na základě zák. č. 222/20, který ve svém § 1 výslovně stanoví, že »propočítává se celková služ. doba započítatelná (započítaná) pro zařazení a postup v dosavadním služ. poměru«, tedy nikoli pro výměru odpočivných požitků. Táž zásada vyslovena i v § 2 nař. č. 573/20, týkajícího se započtení služ. doby obecním a obvodním notářům na Slov. Ostatně i v cit. dekretu výslovně ve shodě se zákonem bylo uvedeno, že příslušná doba se st-li započítává do postupu.

Z řečeného plyne, že právní názor st-lův, dle něhož činí si nárok na započítání služ. doby pro výměru odbytného proto, že mu doba ta byla započítána na základě zák. č. 222/1920, jest mylný. — — —

Č. 6004.

Spořitelny. — Samospráva obecní. I. Jak jest provéstí volbu výboru obecního spořitelny. — II. K výkladu zásady poměrného zastoupení podle § 64 obecního řádu volebního.

Administrativní řízení: III. Jak jest postupovati při analogickém použití předpisu některého.

(Nález ze dne 27. října 1926 č. 21.205).

Věc: Městská obec L. (adv. Dr. Karel Schreiter z Prahy) proti ministerstvu vnitra (za zúč. Jindřicha G. adv. Dr. Arn. Sachs z Lokte) o volbu výboru městské spořitelny.

Výrok: Stížnost se zamítá jako bezdůvodná.

Náklady sporu se zúčastněné straně nepřisuzují.

Důvody: Ke stížnosti Jindřicha G., tajemníka něm. soc.-dem. dělnické strany v L. a člena obecního zastupitelstva, byla nař. rozhodnutím zrušena volba spořitelního výboru, provedená dne 29. října 1924 z důvodů, že § 8 stanov spořitelny ustanovuje, že — nedošlo-li k dohodě — volbu výboru dlužno provéstí podle zásad poměrného zastoupení analogicky dle § 64 zák. z 31. ledna 1919 č. 75 Sb., neměl tudíž býti spořitelní výbor volen z plena, jak se to stalo ve schůzi ob. zastupitelstva dne 29. října 1924, nýbrž podle výslovného ustanovení 3. odst. § 64 cit. zák. bylo volbu tu provéstí zvlášť ze členů příslušných volebních skupin nadpoloviční většinou hlasů.

O stížnosti do tohoto rozhodnutí podané uvažoval nss takto: